

РЕШЕНИЕ

№ 3429

гр. София, 30.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2078** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М. М. С. от [населено място], срещу постановление от 03.12.2013г. по прокурорска преписка № 10367/2013г. на прокурор от Софийска градска прокуратура, с което е постановено връщане на Република Италия на лек автомобил марка „БМВ“ модел 530xd, с рег. [рег.номер на МПС] , с номер на рама WBANM71050CR19385.

В жалбата се твърди, че постановлението е нищожно, властническото волеизявление е извършено от некомпетентен орган, като в процедурата по доброволното предаване на същия автомобил е съществено нарушена. Моли за обявяване нищожността на прокурорското постановление и решаване на спора по същество, а именно да се върне горесцитирания автомобил на оспорващата, алтернативно да се изпрати преписката на 01 РУ на МВР-С. с указания да се върне МПС-то на С..

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и претендира разноси по делото.

Ответникът – Прокурор от СГП не изпраща представител.

Встъпилата страна в процеса СГП, чрез прокурор С. ангажира становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

По повод постъпил в Ш. информационна система /ШИС/ на основание чл. 100, т. 3, б. А от Конвенцията за прилагане на споразумението от Ш. от 14.06.1985г., сигнал с рег. ITMICS05ADQMKWG000002, за л.а. марка „БМВ“ модел 530xd, с рег. № DN263HF, с номер на рама WBANM71050CR19385, с протокол за доброволно предаване от 28.10.2013г. при 01 РУП – СДВР, лицето Н. К. Б. предал същият, но регистриран по законния ред с рег. [рег.номер на МПС], със собственик по документи М. С. М..

С Постановление от 03.12.2013г. по пр. пр. № 10367/2013г. на основание чл. 199 от НПК във вр. с чл. 69а от ЗМВР/отм./ прокурор от СГП е постановил връщане в Република Италия на лек автомобил марка „БМВ“ модел 530xd, с номер на рама WBANM71050CR19385, ведно с един брой ключ, като на осн. чл. 69а, ал. 16 от ЗМВР /отм./ М. С. М. е насочена да търси отговорността за нанесените и щети съгласно националното законодателство на страната членка въввела сигнала – Република Италия.

По делото е приобщена прокурорска преписка № 10367/2013г. на СГП – отдел 02 – криминален.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата срещу процесното постановление е допустима, предвид изрично претендираната нищожност. Съдът счита, че с постановление от 03.12.2013г. по прокурорска преписка № 10367/2013г. е осъществена административна дейност, което се потвърждава и от мотивите на цитираното в жалбата по Решение № 4/14.03.2017г. по КД 16/2016г. на Конституционния съд.

Преди да се произнесе по основателността на предявената жалба, съдът следва да изясни характера на претенцията за нищожност на оспореното решение.

При контрола за законосъобразност се преценява съответствието на административния акт със закона, докато при нищожността - тази преценка се свежда до извеждането на един много тежък порок, тежък до степен да направи невъзможно съществуването на акта като такъв. Порокът е толкова тежък, че приравнява административния акт на "правно нищо", на несъществуващ факт. В същото време този акт създава една привидност на правни последици, които заинтересуваното лице има интерес да отстрани. След като нищожният акт не поражда валидни правни последици, той не би могъл да породи и валидни правни задължения. В същото време следва да е налице за адресата правна възможност да иска от останалите участници в административното правоотношение да се съобразят с това. Нищожните административни актове не пораждат и никога не могат да породят правните последици, към които са били насочени, те не могат да бъдат санирани" /ТР № 3/16.04.2013 г. по т.д. № 1/2012 г. на ВАС, О./.

Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен, и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове /чл. 146, т. 1-т. 5 от АПК/ се обуславят следните изводи: 1. всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2. порокът във формата е основание за нищожност, когато неспазването ѝ води до недействителност на акта, приравнява се на липса на форма въобще, а оттам - и на липса на волеизявление; 3. допуснатите съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до липса на волеизявление

/липса на кворум/, когато са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на акта, както и когато, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос, са предпоставка за обявяване нищожността на акта; 4. основание за нищожността на акта е и липсата на законова опора, т.е. липсата на приложима по време, място и лица материалноправна норма при издаването на конкретния административен акт; "пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; актът е изцяло лишен от законово основание; актът със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган" /решение № 925/23.01.2014 г. по дело № 12602/2013 г. на ВАС, Второ отделение/; 5. при превратно упражняване на власт.

На първо място действащата към 03.12.2013г. нормативна уредба е ЗМВР /отм./ в ред. ДВ, бр. 70/09.08.2013г., която във връзка с чл. 199 от НПК определя компетентността на прокурор от окръжна прокуратура да се произнася по направените искания във връзка с вещите, предмет на производството по чл. 69а от ЗМВР /отм./. Нещо повече, съгласно ал. 15 на с.ч. постановленията на окръжната прокуратура /прокурор от СГП в случая/ по ал. 8 и 13 не подлежат на обжалване, т. е. тези с които се извършва връщане на веща на лицето от което е иззета и тези, с които се оставя веща в полза на държавата. Последното е и логично законодателно решение предвид липсата на правен интерес (невъзможност за обосноваване) за оспорване на тези актове. На основание общата клауза за оспорване на административните актове /чл. 120 от КРБ/, постановленията, с които веща се предава на държавата членка, въвела сигнала за издирването ѝ в ШИС и/или в И., подлежат на оспорване.

С новият ЗМВР /ДВ, бр. 53 от 27.06.2014г./, както и с постановяване на Решение № 4/14.03.2017г. по КД 16/2016г. на КС, административната компетентност за разпореждане (връщане) с вещите е сведена до органите на МВР, които са я иззели или приели на съхранение в резултат на доброволно предаване (чл. 84, ал. 6 от ЗМВР). Последното обаче действа за напред и не отменя правилата по чл. 69а от ЗМВР (отм.) Следователно, гореизложените съждения дават само допустимостта на жалбата, но не и нейната основателност. Налице е материална и териториална компетентност на прокурор от СГП към 03.12.2013г. да се произнесе с оспореното постановление.

Оспореното постановление е издадено и в предвидената от закона форма, мотивирано е, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - съдържа фактическите констатации и правни квалификации, поради което не съдържа порок във формата, обуславящ недействителност на самото властническо волеизявление. Посочени са обективно фактическите и правните основания за издаване на акта, както и разпоредителната част относно веща по сигнал с рег. ITMICS05ADQMKWG000002

Съдът не установява съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административното производство. Съдебната практика и теорията са константни в разбирането, че процесуалните нарушения в административното производство са съществени, само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган. В случая без правно значение за настоящето производство е, че протокола за доброволно предаване не е бил утвърден. Последното е от значение за наказателното производство, но не и за административното, доколкото е налице свидетелстващ документ за осъществени пред надлежен орган факти и обстоятелства. Не на последно място и резолюцията върху протокола „ДМОС № 62694/28.10.2013г. – Уведомена! деж. п-р с подпис“.

Последното за настоящето производство е достатъчно условие за да се приеме, че липсват нарушения на процесуалните правила.

Настоящият състав на съда не констатира нарушения на материалния закон и несъответствие с целта на закона, които да са с такава степен на същественост, че да обуславят извод за нищожност на процесното постановление. Налице е правна възможност за постановяване на постановление, от вида на процесното, както бе изложено по-горе. Има постъпило официално волеизявление от страна на Република Италия, което макар и непрецизно е възприето като такова по чл. 69а, ал.8 от ЗМВР (отм.). Последното е от значение за материална nezakoносъобразност на акта, но не обуславя неговата нищожност в хипотезата на пълна липса на законова опора за издаването му.

С оглед изложеното, съдът счита, че не са налице основания за прогласяване на нищожността на постановление от 03.12.2013г. по прокурорска преписка № 10367/2013г., поради което жалбата на М. М. С. от [населено място] е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. М. С. от [населено място], срещу постановление от 03.12.2013г. по прокурорска преписка № 10367/2013г. на прокурор от Софийска градска прокуратура, с което е постановено връщане на Република Италия на лек автомобил марка „БМВ“ модел 530xd, с рег. [рег.номер на МПС] , с номер на рама WBANM71050CR19385.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщението, че е изготвено пред Върховен административен съд.

ПРЕПИС от решението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: